

Sztrájk, ami a villamosenergia-iparban elmaradt

Hosszú múltra kell visszatekinteni, hogy megértsük miért volt szükség, most már másodszer elővenni az érdekvédelem legvégső eszközét, a sztrájkot a villamosenergia-iparban. Mint ismeretes, a VDSZSZ első alkalommal a villamosenergia alkalmazotti tarifa megszüntetésére tett kísérlet kapcsán nyúlt eredményesen a sztrájk kényszerítő eszközéhez.

* * *

Az előzményeket egészen 1994 novemberéig kell feleleveníteni ahhoz, hogy tiszta képet kapjunk. Ekkor született az első megállapodás a privatizációs kormánybiztos, az Állami Vagyonkezelő Részvénytársaság, a Magyar Villamos Művek Részvénytársaság, valamint a villamosenergia-ipari reprezentatív szakszervezetek (VDSZSZ-BDSZ) között a privatizációs folyamattal kapcsolatban. Itt még mindannyian egyetértettek abban, hogy szükség van a privatizációra, de konfliktusmentesen és folyamatában egymás véleményét megismerve.

Az első konfliktus akkor kezdődött, mikor a kormány mindenféle egyeztetés nélkül megjelentette a 189/1994. (XII. 30.) rendeletét. Szakszervezetünk azonnal tiltakozást nyújtott be és elfogadhatatlannak ítélte az akkori privatizációs elképzeléseket.

Megkezdődött a hónapokig tartó levelezgetések sorozata minden irányba, aki vagy akik csak tehetik, ill. tehették volna a jobbítás érdekében. Megmozgattunk minden követ, amit csak lehetett, hogy változtassunk a kormány elképzelésén. Ha kellett érveltünk, ha kellett fenyegettünk, ha kellett lobbiztunk. Lobbiztunk a kormány egyes tagjainál, különböző pártok frakcióinál, de lobbiztunk különböző energiával foglalkozó hivataloknál és minden olyan személyeknél, akikben bízunk. Igénybe vettük a hazai és külföldi szakszervezetek segítségét is, hogy megakadályozzuk az iparág külföldi kézbe adását.

Különbő tájékoztatókon, szórólapokon, a sajtón, tévén, rádióan és szervezett konferenciákon ismertettük meg a valós helyzetet a közvéleménnyel.

Ahogy múltak a hónapok és változtak a miniszterek, úgy változtak időről-időre a privatizációs elképzelések is.

Hosszú, eredménytelen tárgyalások, „semmitmondó kormányzati válaszok” után a Villamosenergia-ipari Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége, a Bányai Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének integrációs tagozata május 15-én úgy döntött, hogy kikényszeríti a megállapodást a Magyar Villamos Művek Rt. privatizációja, a munkavállalók jövője ügyében. Sztrájkbizottságot alakítottak a szakszervezetek, tárgyalást követelve a privatizációs minisztertől. A LIGA Villamosipari Szakszervezete is csatlakozott a testülethez.

A hír hallatára felbolydult a média és minden valamire való újság cikkek sorozatát jelentette meg az eseményekről, de a tv és a rádió hírműsorai sem mentek el a villamosiparral foglalkozó hírek nélkül. Ez nem csoda, hisz mindenki tudja, hogy a villamosenergia-ipar az ország „szíve”. Miközben a szakszervezetek vezetői arról tárgyaltak, hogy mikor folytatódjanak a tárgyalások a tagszakszervezetek elvégezték tagjaik körében a felmérést és megkérték a felhatalmazást a további lépésekhez.

A tagság támogatta elképzeléseinket és nevüket adták, ha kell használguk az érdekvédelem legvégső eszközét is.

Május 27-én folytatódott a tárgyalások, ahol igaz előrelépések történtek, de még nem született végleges megoldás. Munkabizottságokat hoztak létre, hogy a részfeladatokat konkrétan tudják kidolgozni. A foglalkoztatáspolitikai kérdések (korengedmény és -kedvezmény) megoldására az első tender kiírásáig, de legkésőbb július 15-ig olyan tervet dolgozzanak ki, amely azt tartalmazza, hogyan fordítsák a privatizációs bevételek egy részét humánpolitikai célokra. Ugyan eddig az időpontig a dolgozói tulajdonszerzés körülményeit is meghatározzák. Közösen megvizsgálják annak a lehetőségét, hogy a jóléti-szociális vagyon (szociális ingatlanok) működtetésére iparági alapítványt hozzanak létre. Abban is megállapodtak, hogy vizsgálat tárgyává tessék a Kollektív Szerződés kiterjesztését a bérek, a keresetek, a képzés

és továbbképzés tekintetében. Amilyen gyorsan beindultak a tárgyalások, olyan hamar le is álltak.

A kormány, hogy megmutassa erejét és eltökéltségét még az ipari miniszter urat is leváltotta, mivel túl közel került a személyes véleménye a szakszervezet elképzeléséhez.

Szövetségünk válaszként június 27-én megtette a sztrájkfelhívást az iparág munkavállalói felé.

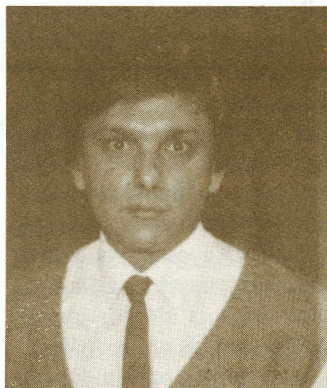
Az egységes fellépésnek ismét meg lett az eredménye. Módosították a privatizációs elképzeléseket és így létrejött a megállapodás július 4-én a kormányzat és a reprezentatív szakszervezetek között. Ezzel zárult az a folyamat, amely ismételt bizonyította, hogy szükséges sőt létfontosságú az iparágban, de minden egyes részvénytársaságnál a munkavállalók érdekeiért kiálló erős szakszervezet.

Kérem a munkatársakat keressék a bizalmiaknál és a munkaterületeken a „Forró drót” 10. számát, ahol alaposabban áttekinthetik ezen időszak részleteit is.

EGYÜTT ERŐSEBBEK VAGYUNK!

Nagy Károly
szb.-titkár

BEMUTATKOZNAK

Rénes János
beruházási osztályvezető

1960-ban születtem. Az első huszonnégy évem a hagyományos iskolai keretek között zajlott, amelynek végén a BME-n villamosmérnöki diplomát szereztem.

1984-ben az Ajkai Bányai üzemben kezdtem el dolgozni üzemmérnöki beosztásban. Később számítástechnikai vezető, majd főenergetikus lettem. Az integrációt követően a bányai villamosági csoportjának vezetésére kaptam megbízást, ez a munka – elsősorban a nagyszerrű munkatársaknak köszönhetően – a legkellemesebb élményeim közé tartozik.

Nős vagyok, van egy tünetmentes 16 hónapos lányom és egy 5 hónapos fiam.

Boda Sándor
gépészeti és vill. oszt. vez.

1947-ben születtem Váralotán. Az általános iskolát, valamint a gimnáziumot is Váralotán végeztem. 1974-ben kaptam diplomát Miskolcon a Nehézipari Műszaki Egyetem Gépész Mérnöki Karán.

A végzés után az Országos Földtani Kutató és Fűrő Vállalatnál művezetőként, majd technológusként, és a Váralotai Szénbányánál üzemmérnökként dolgoztam 1981-ig.

1981-ben kerültem Balinkára. Itt először üzemmérnökként, majd főművezetői beosztásban dolgoztam. 1984-től mechanikus részlegvezetői beosztást kaptam 1995. június 1-jéig. Ekkor bíztak meg a Gépészeti és Villamos Osztály vezetésével.

Családi állapotom nős. Feleségem szintén a bányai igazgatóságon dolgozik a Műszaki Osztályon mérnökszakértői beosztásban.

Egy gyermekem van, aki most végzte a Zeneművészeti Szakközépiskola ötödik évfolyamát.